

[Tom Behnke]

Til det foreliggende forslag vil jeg stille nogle spørgsmål vedrørende forslaget § 17, stk. 2, hvor det fremgår, at staten, en kommune eller et kommunalt selskab kan pålægges bødeansvar. Hvem skal så betale i den sidste ende? Bliver det skatteyderen, der skal finansiere det? Og hvilket incitament har kommunerne til at passe på ikke at overtræde lovgivningen? Er det ikke muligt at pålægge et ansvar direkte over for de medarbejdere, som har overtrådt lovgivningen, eller i hvert fald efterfølgende søge at inddrive pengene hos de medarbejdere, der har foretaget den konkrete overtrædelse?

Det er nogle af de spørgsmål, som jeg mener bør afklares. Det kan være, vi kan gøre det allerede i dag, ellers må vi gøre det under udvalgsbehandlingen.

Fremskridtspartiet kan støtte det foreliggende forslag i mangel af bedre og ud fra, at der ikke er et flertal her i Folketinget, der mener, at vi skal ophæve loven om privates registre eller for den sags skyld lade hele dette område høre ind under medieansvarsloven, som fuldt ud kunne dække dette område, hvis man havde viljen til det. Det har man ikke, og så er det foreliggende forslag dog bedre, end at journalisterne ikke ved, hvad de skal henholde sig til.

Elisabeth Arnold (RV):

Vi, der er valgt til at sidde herinde, er ikke på noget tidspunkt valgt, fordi vi er specialister. Det er muligt, at nogle af os er specialister i et eller andet, men vi er ikke valgt på det grundlag, at vi er specialister. Vi er valgt, fordi vi har nogle holdninger, fordi vi har nogle synspunkter om, hvordan samfundet skal indrettes.

De fleste af os har haft den oplevelse, at vi har udtalt os om et eller andet i medierne, og så er vi klar over, at der sidder mindst tusind mennesker ude omkring i landet, som ved bedre, fordi de er specialister på præcis det område, vi har udtalt os om. Det er et vilkår, vi alle sammen arbejder under, og det er noget, vi må lære at leve med, og det er også noget, omverdenen må lære at leve med.

Da dette lovforslag i en anden udgave blev fremsat for et halvt år siden, oplevede mange af os det samme. Vi udtrykte imødekommethed, forståelse for den problemstilling, som er nedfældet i dette lovforslag, og hensynet til individets krav på beskyttelse på den ene side og

hensynet til presse- og ytringsfriheden på den anden side, et lovinitiativ nødvendiggjort af de tekniske landvindinger på informationsområdet – en åben og, som jeg husker det, en lidt søgende første behandling, hvor vi sagde, at dette her var vanskeligt stof; det måtte vi kigge på.

Ikke så snart var førstebehandlingen slut, før kritikken regnede ned over vores syndige hoveder fra den samlede presseverden, som fortalte os, at dette her havde vi overhovedet ikke forstået og nu ville vi ødelægge alle mulige arbejdsbetingelser for pressens folk fremover.

Det indkasserede vi så og gik i gang med forårets behandling, og vi var klar over, at vi nok måtte prøve at finde en anden måde at få den nødvendige beskyttelse af individets krav på privatliv igennem på. Det, der var helt forestemmende ved forårets behandling, var, at i hvert fald jeg havde indtryk af, at pressen ikke altid havde den nødvendige forståelse for de hensyn, også den bør tage til borgerne.

Men nu prøver vi så igen, og jeg er i hvert fald spændt på at se, hvilke reaktioner der kommer i Retsudvalget, når vi skal behandle dette lovforslag lidt nøjere.

Fra radikal side forventer vi i hvert fald, at de samme personer og samme organisationer, som henvendte sig sidste gang, igen ytrer sig og deltager aktivt i debatten, så vi forhåbentlig kan få lovforslaget færdiggjort og få loven på plads og gennemført.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget og tilsiger et grundigt udvalgsarbejde.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er også her kun substitut for vores retspolitiske ordfører, fru Inger Stilling Pedersen, og jeg skal hilse og sige, at vi støtter forslaget.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse, forslaget har fået, men jeg vil ikke håbe, at det får nogen let gang igennem Folketinget, for, som det blev sagt, er det et meget svært område, vi her beskæftiger os med, og det er kolossalt væsentligt at få foretaget afvejningen mellem hensynet til privatlivets fred og hensynet til ytringsfriheden så godt, som vi nu kan.

Det er rigtigt, som hr. John Vinther sagde, at vi lod forslaget svømme under indtryk af me-